گزارش ۲

بهناز قاسمی

بساط پاداش شرکت‌های دولتی را برچینید

با توجه به شرایط جنگ تحمیلی، بودجه باید متناسب با شرایط جدید تدوین شود و در چنین شرایطی لازم است هزینه‌های غیرضروری دستگاه‌های اجرایی مورد بازنگری قرار گیرد

بودجه سال ۱۴۰۶ در شرایطی وارد مرحله تدوین شده که اقتصاد با مجموعه‌ای از نااطمینانی‌ها، از جمله احتمال تداوم جنگ و محاصره، محدودیت منابع ارزی، کسری بودجه و فشارهای تورمی مواجه است. از این‌رو، انتظار می‌رود که بودجه سال ۱۴۰۶ آرایش جنگی داشته باشـــد. با توجه به تلاش دولت برای تأمین منابع از راه‌های مختلف مانند حذف یارانه‌بگیران، تعلل در افزایش مبلغ کالابرگ، افزایش نرخ بنزین و افزایش مالیات ضروری است صرفه‌جویی را از بدنه شرکت‌های وابسته به خود آغاز کند، چه بسا بسیاری از این شرکت‌ها به گزارش سازمان بازرسی کل کشور زیان‌ده نیز هستند.

اخیراً در بخشی از ضوابط بودجه سال ۱۴۰۶، دیده می‌شود که دولت مانند امسال، مجوز پرداخت پاداش تا ســقف یک ماه حقوق و مزایا به کارکنان شرکت‌های دولتی را صادر کرده اســت. با توجه به شرایط کشور، دولت و مجلس باید با وسواس نسبت به پرداختی‌های غیرضروری شرکت‌های دولتی برخورد کنند، ابتدا تکلیف ۱۳۰ شرکت زیان‌ده روشن شود، سپس در قانون بودجه به فکر پرداخت پاداش به کارمندان شرکت‌های دولتی باشند. نکته‌ای که متأسفانه در قانون بودجه امسال گنجانده شده و به‌رغم نبود اعتبارات، شرکت‌ها مکلف به پرداخت آن شدند. مدت‌هاست دولت در تکاپوی تهیه بخشنامه بودجه ۱۴۰۶ است تا دستگاه‌های اجرایی در سطح ملی و استانی، بودجه‌ها و پیش‌بینی‌های خود را برای ســال آینده آماده کنند. کنشگران معتقدند که با توجه به شرایط جنگ تحمیلی، تشدید محاصره و تحریم‌ها، بودجه باید متناسب با شرایط جدید کشور تدوین شود. در چنین شرایطی لازم است هزینه‌های غیرضروری دستگاه‌های اجرایی مورد بازنگری قرار گیرد و منابع محدود کشور به بخش‌هایی اختصاص پیدا کند که بیشترین اثر را در حفظ ثبات اقتصادی، استمرار تولید و تأمین نیازهای عمومی دارند. قطعاً، مدیریت هزینه‌ها به معنای کاهش خدمات ضروری نیست، بلکه باید با اصلاح ساختار هزینه‌ای دولت، از اتلاف منابع جلوگیری کرد.

■ وضع ۱۳۰ شرکت دولتی زیان‌ده در انتظار تصمیم دولت

ماه گذشته، رئیس سازمان بازرسی کشور در جلسه شورای عالی قوه قضائیه از بررسی وضع شرکت‌های دولتی زیان‌ده خبر داد و گفت: در ۲۹ اسفند ۱۴۰۳، گزارش ۱۳۰ شرکت دولتی زیان‌ده به هیئت دولت داده شد. در گزارش مذکور درباره ادامه فعالیت ۱۰۱ مورد از این شرکت‌ها، واگذاری ۱۹ شرکت، ادغام هشت شرکت و انحلال دو شرکت، پیشنهادهایی ارائه شده که هیئت وزیران هنوز درباره آنها تصمیمی اتخاذ نکرده است. وی افزود: پس از اعزام تیم بازرسی به اداره ثبت شرکت‌ها، مشخص شد بیش از ۱۵ هزار شرکت تحت عنوان شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت ثبت شده‌اند، اما در سامانه وزارت اقتصاد اطلاعاتشان ثبت نشده است. براساس این گزارش، ضروری است که دولت پیش از تخصیص بودجه، شرکت‌های زیان‌ده را شناسایی و تعیین تکلیف کند. جهانگیر افزود: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت امور اقتصاد و دارایی، به موجب قانون موظفند تا تیر هر سال، شرکت‌های دولتی زیان‌ده را شناسایی و پس از احصای دلایل کافی، نسبت به ادامه فعالیت، انحلال یا واگذاری آنها در هیئت دولت تصمیم‌گیری کنند، اما تاکنون چنین اتفاقی نیفتاده است.

■ پرداخت پاداش به کارکنان شرکت‌های دولتی در سال ۱۴۰۶

اخیراً در بخشی از ضوابط بودجه سال ۱۴۰۶ آمده که دولت مجوز پرداخت پاداش تا سقف یک ماه حقوق و مزایا به کارکنان شرکت‌های دولتی را صادر کرده است. این ضوابط در قانون بودجه امسال نیز گنجانده شده، اما با توجه به شرایط اقتصادی کشور و آمار شرکت‌های زیان‌ده دولتی، ضروری است دولت و مجلس در تصویب این ضوابط دقت لازم را داشته باشند و منابع حاصل از فروش نفت و مالیات صرف تولید و اشتغال شود. به عبارت دیگر با آرایش جنگی بودجه، دولت صرفه‌جویی در هزینه‌ها را از بدنه خود و شرکت‌های دولتی آغاز کند. هرچند که طبق قانون بودجه امسال، وجود اعتبار مهم‌ترین شرط تعیین‌شده برای پرداخت این پاداش به کارمندان دستگاه‌های اجرایی است، اما با توجه به آرایش جنگی کشور، ضروری است مصارف اضافه شرکت‌های دولتی در سال آینده حذف شود.

■ مصارف دولتی صرفه‌جویی شود

مسعود فکری، کارشناس اقتصادی در ارزیابی بخشنامه و ضوابط بودجه سال آینده معتقد است: دولت در تحلیل شرایط پیش‌رو دچار بلاتکلیفی شده و لازم اســت با طراحی ســناریوهای متفاوت و تعیین سقف‌های بودجه‌ای متناسب با هر ســناریو، برای وضعیت‌های مختلف اقتصادی آماده شود. دولت صرفه‌جویی در مصارف را از خود شروع کند. وی گفت: همانطور که دولت مدام مردم، شرکت‌ها و کارخانجات را به صرفه‌جویی در مصرف انرژی تشویق می‌کند، با شناسایی شرکت‌های زیان‌ده و ساماندهی مصارف این شرکت‌ها از جمله پرداخت پاداش به کارکنان دولتی، هزینه‌ها را ساماندهی کند. این کارشناس اقتصادی با انتقاد از رویکرد بخشنامه بودجه سال ۱۴۰۶ معتقد است، اگرچه در مقدمه این بخشنامه به شرایط جنگی، محاصره و نااطمینانی‌های اقتصادی اشاره شده، اما اهداف و احکام پیش‌بینی‌شده در آن تناسب چندانی با این شرایط ندارد. به گفته او، دولت در تدوین بودجه سال آینده باید به جای دنبال کردن همزمان مجموعه‌ای از اهداف، اولویت‌های خود را مشخص کند و متناسب با سناریوهای مختلف پیش‌روی اقتصاد کشور، سقف‌های متفاوتی برای بودجه در نظر بگیرد.

وی با اشاره به تأثیر گذاری بودجه بر متغیرهای کلان اقتصادی اظهار کرد: بودجه از دو مسیر اصلی بر اقتصاد اثر می‌گذارد؛ نخست از طریق هزینه‌های جاری دولت که می‌تواند تقاضای اقتصادی، به‌ویژه مصرف نهایی خانوارهای کارمند دولت را تحت تأثیر قرار دهد و دوم از طریق اعتبارات عمرانی که بر تقاضای تشکیل سرمایه اثر گذار است. او افزود: افزایش مخارج دولت مستلزم تأمین درآمدهای بیشتر از محل مالیات، فروش نفت یا استقراض است. در اقتصاد ایران نیز اســتقراض عمدتاً از طریق انتشار اوراق انجام می‌شــود که می‌تواند پیامدهایی از جمله کسری بودجه و تورم به دنبال داشته باشد. بنابراین باید میان هزینه‌ها و درآمدهای دولت تناسب برقرار شود و مشخص باشد منابع موجود تا چه اندازه ظرفیت تأمین مخارج را دارند و در نهایت چه میزان کسری بودجه ایجاد خواهد شد.

■ بودجه سال آینده باید متناسب با شرایط جنگی تدوین شود

همچنین عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی با تأکید بر ضرورت بازنگری در رویکردهای بودجه‌ریزی متناسب با شرایط خاص اقتصادی کشور گفت: بودجه سال آینده باید علاوه بر تأمین هزینه‌های ضروری و تقویت توان دفاعی و اقتصادی کشور، منابع مشخصی برای بازسازی زیرساخت‌های آســیب‌دیده، حمایت از تولید، حفظ قدرت خرید مردم و کنترل تورم پیش‌بینی کند. مهرداد بائوج لاهوتی با اشاره به ضرورت تدوین بودجه سال آینده متناسب با شرایط جنگی کشور، در گفت‌وگو با صنعت مالی اظهار کرد: بودجه‌ریزی در شــرایط فعلی با سال‌های گذشته تفاوت‌های اساسی دارد و نمی‌توان بدون در نظر گرفتن تحولات اقتصادی، محدودیت‌های منابع، شــرایط جنگی و فشارهای ناشــی از محاصره اقتصادی، لایحه بودجه را تدوین کرد. دولت باید در تنظیم بودجه سال آینده واقعیت‌های اقتصادی کشور را در نظر بگیرد و منابع و مصارف را براساس اولویت‌های جدید بازتعریف کند. وی افزود: در شرایطی که کشور با فشارهای اقتصادی و محدودیت‌های ناشی از جنگ مواجه است، نخستین اصل در تدوین بودجه، واقع‌بینی در برآورد منابع درآمدی اســت. نباید درآمدهایی در بودجه پیش‌بینی شود که تحقق آنها با تردید جدی مواجه است، زیرا فاصله میان منابع پیش‌بینی‌شده و درآمدهای واقعی در نهایت به کسری بودجه منجر می‌شود و کسری بودجه نیز یکی از عوامل مهم ایجاد تورم در اقتصاد است.

گزارش یک

زینب زرین

صور تحساب سنگین جنگ بر دوش اقتصاد اروپا نشست

شوک انرژی آلمان را سرجایش نشاند

تغییر لحن صدراعظم آلمان را نمی‌توان بی‌ارتباط با افزایش هزینه‌های انرژی، رکورد پایین ذخایر گاز آلمان، فشار بر شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان و گسترش نارضایتی اجتماعی در اروپا دانست

اواخر خرداد سال گذشته فریدریش مرتس، صدراعظم آلمان در گفت‌وگو با شــبکه ZDF حملات اسرائیل به ایران را «کار کثیفی که اسرائیل برای همه ما انجام می‌دهد»، توصیف و از اقــدام تل‌آویو ابراز قدردانی کرد. حالا حدود ۱۷ ماه بعد، همان صدراعظم می‌گوید مناقشــه با ایران راه‌حل نظامی ندارد و باید از مسیر گفت‌وگو پایان یابد. مرتس در ۱۳۰ اکتبر ۲۰۲۶ حتی از بیش از ۱۰۰ میلیارد یورو هزینه اضافی انرژی برای اروپا سخن گفت. چه چیزی در این فاصله تغییر کرده است؟

اظهارات جدید فریدریش مرتس، صدراعظم آلمان در شرایطی مطرح می‌شود که جنگ، برخلاف محاسبات اولیه حامیان فشار نظامی، نه‌تنها به پایان نرسیده، بلکه پیامدهای آن از مرزهای منطقه فراتر رفته و به اقتصاد و زندگی روزمره اروپایی‌ها رسیده است. بسته ماندن تنگه هرمز، محدودیت عرضه انــرژی، افزایش هزینه تولید و حمل‌ونقل و نگرانی از ذخایر گاز پیش از زمســتان، دولت‌های اروپایی را با مسئله‌ای روبه‌رو کرده که دیگر نمی‌توان آن را صرفاً یک بحران امنیتی در خاورمیانه دانست. البته نباید از این تحولات نتیجه گرفت که آلمان یا دیگر کشورهای اروپایی از مواضع قبلی خود به‌طور کامل عقب‌نشینی کرده‌اند. پرســش اصلی این است که چرا در شرایطی که برلین پیش‌تر از فشار بر تهران حمایت می‌کرد، اکنون پایان سریع جنگ و مذاکره را با صراحت بیشتری در اولویت قرار می‌دهد.

■ از «کار کثیف» تا تأکید بر راه‌حل دیپلماتیک

اظهارات مرتس در ۱۷ ژوئن ۲۰۲۵ در حاشیه نشست گروه هفت، موضع او را درباره حملات اسرائیل به ایران به روشنی نشان می‌داد. او در مصاحبه با ZDF گفت که از اقدام اسرائیل قدردانی می‌کند و آن را «کار کثیف برای همه ما» توصیف کرد. این سخنان در آن مقطع تنها یک اظهارنظر شخصی نبود، بلکه با رویکردی هماهنگ بود که در آن کشورهای اروپایی، به‌ویژه آلمان، فرانسه و بریتانیا، فشار سیاســی و اقتصادی بر ایران را دنبال می‌کردند. آلمان در چارچوب سه کشور اروپایی موسوم به E3، همراه فرانســه و بریتانیــا، در ۲۸ اوت ۲۰۲۵ سازوکار بازگشت تحریم‌های سازمان ملل یا مکانیسم ماشه را فعال کرد. در پی این اقدام، تحریم‌های پیشین شورای امنیت در ۲۷ سپتامبر همان سال بازگشتند. بنابراین برلین نمی‌تواند خــود را صرفاً ناظری بیرون از روند فشــار بر ایران معرفی کند؛ این کشور یکی از طرف‌های اصلی تصمیم‌گیری در این روند بود.

در حوزه نظامی نیز باید میان حمایت سیاسی، صدور مجوز تسلیحاتی و مشارکت مستقیم در عملیات تفاوت گذاشت. براساس پاســخ دولت آلمان به پارلمان این کشــور، از نوامبر ۲۰۲۵ تا مارس ۲۰۲۶ مجوز نهایی صادرات تجهیــزات نظامی به ارزش حــدود ۱۶۷٫۴ میلیون یورو به مقصد اسرائیل صادر شد. این مجوزها شــامل اقلامی مانند مهمات، موشــک و خودروهای زرهی نیز بوده است. البته مجوز صادرات الزاماً به معنای تحویل قطعی همه اقلام نیست. از سوی دیگر، دولت آلمان اســتفاده امریکا از پایگاه‌های نظامی مستقر در خاک این کشور، از جمله رامشــتاین را محدود نکرد. سخنگوی دولت در نشست خبری مارس ۲۰۲۶ اعلام کرد که این استفاده در چارچوب توافق‌های موجود و از نظر برلین منطبق با حقوق بین‌الملل است و دلیلی برای محدود کردن آن وجود ندارد. این موضع به‌معنای اثبات مشارکت مستقیم نیروهای آلمانی در حملات نیست، اما نشان می‌دهد برلین حاضر نشد دسترسی نظامی امریکا به پایگاه‌های خود را در آن مقطع محدود کند.

■ هزینه‌ای که به اروپا رسید

مهم‌ترین عامل در پررنگ شــدن دوباره دیپلماسی، پیامدهای اقتصادی جنگ اســت. آلمان در حالی به استقبال زمستان ۲۰۲۶ می‌رود که وضعیت ذخایر گاز آن نگران‌کننده‌تر از بسیاری از همسایگان اروپایی است. طبق داده‌های منتشرشده از سامانه AGSI+، ذخایر گاز آلمان در هفتم نوامبر به حدود ۵۹٫۲ درصد ظرفیت رسید. رویترز نیز در گزارش سوم نوامبر اعلام کرده بود که ذخایر این کشور در دوم نوامبر تنها ۶۱٫۰۵ درصد بوده است، رقمی که پایین‌ترین سطح ثبت‌شده برای این مقطع از سال محسوب می‌شد و از میانگین ۷۴٫۵۶ درصدی اتحادیه اروپا فاصله داشت. هدفی که آلمان برای آغاز نوامبر در نظر گرفته بود، حدود ۷۰ درصد بود. بنابراین بهتر است از هدف حدود ۷۰ درصدی سخن بگوییم، نه هدف قانونی ۸۰ درصدی.

قیمت گاز نیز فشــار دیگری بر اقتصاد اروپا وارد کرده اســت. براســاس داده‌های S&P Global، قرارداد گاز ماهانه هلند در بــازار TTF در ۲۸ اکتبر ۲۰۲۶ در معاملات درون‌روزی از ۱۰۰ یورو برای هر مگاوات‌ساعت عبور کرد، ســطحی که آخرین بار در دســامبر ۲۰۲۲ مشاهده شده بود. برای مقایســه، رویترز در ۱۹ فوریه قیمت قرارداد ماهانه TTF را حدود ۳۲٫۷ یورو گزارش کرده بود. قیمت این شاخص در ششم نوامبر نیز به حدود ۸۵٫۶ یورو رسید، یعنی با وجود عقب‌نشینی از قله اکتبر، همچنان به‌مراتب بالاتر از سطح پیش از جنگ بود. فشار فقط به بازار گاز محدود نمانده است. براساس آمار اداره فدرال آمار آلمان، قیمت متوسط هر لیتر گازوئیل در این کشور در دوم نوامبر به ۲٫۲۸ یورو رسید، در حالی که همین رقم در لهستان ۱٫۸۱ یورو بود. چنین اختلافی، در کنار افزایش هزینه حمل‌ونقل و کالاهای مصرفی، به‌خوبی نشــان می‌دهد که آثار جنگ چگونه به زندگی روزمره شهروندان اروپایی منتقل شده است. این فشار اقتصادی با نارضایتی اجتماعی نیز همراه شده است. اعتراضات فرانسه که از هفته‌های پایانی سپتامبر آغاز شد، در نوامبر ادامه یافت. بر اســاس گزارش لوموند، در تجمعات سراسری پنجم نوامبر، ۱۹۳ تجمع در سراسر فرانسه برگزار شد؛ اتحادیه CGT شمار شــرکت‌کنندگان را ۱٫۶ میلیون نفر اعلام کرد، در حالی که وزارت کشــور رقم ۵۷۵ هزار نفر را گزارش داد. مطالبات معترضان تنها به قیمت انرژی محدود نبود و افزایش دستمزدها، قدرت خرید، وضعیت خدمات عمومی و شرایط آموزش نیز در مرکز اعتراض‌ها قرار داشت. ناآرامی‌ها به فرانســه محدود نمانده است. لوموند در گزارشی در ۲۰ اکتبر از گسترش اعتراضات و نارضایتی‌های اجتماعی در ایتالیا، اسپانیا، بلژیک و پرتغال خبر داد. طبق همان گزارش، برای ۱۱ نوامبر در اسپانیا و پرتغال و برای ۲۰ نوامبر در ایتالیا فراخوان اعتصاب عمومی یا تجمع سراسری اعلام شده بود. البته همه این اعتراض‌ها را نمی‌توان مســتقیماً به جنگ ایران نسبت داد؛ بحران مسکن، کاهش قدرت خرید، وضعیت خدمات عمومی و مطالبات صنفی نیز در شکل‌گیری آنها نقش داشته‌اند. با این حال، افزایش قیمت انرژی و هزینه زندگی به تشدید این نارضایتی‌ها کمک کرده است.

■ آیا تغییری در سیاست برلین رخ داده است؟

مرتس در ۱۳۰ اکتبر ۲۰۲۶، در جریان ســفر آسیایی خود و در سخنرانی در دانشگاه اوها در سئول، صریح‌تر از گذشته از ضرورت پایان جنگ سخن گفت. او اعلام کرد که اروپا طی هشــت ماه گذشــته، تنها به دلیل افزایش قیمت انرژی، بیش از ۱۰۰ میلیارد یورو هزینه اضافی متحمل شده است، رقمی که به گفته او از سوی شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان پرداخت شده است. مرتس با اشاره به همین هزینه‌ها تأکید کرد که مناقشه با ابزار نظامی حل نمی‌شود و باید از راه دیپلماسی و گفت‌وگو پایان یابــد. این موضع‌گیری تنها بــه صدراعظم آلمان محدود نیســت. اتحادیه اروپا در بیانیه خود در شــورای امنیت سازمان ملل در ۱۵ اکتبر، از تلاش‌های دیپلماتیک جاری میان ایران و امریکا اســتقبال و اعلام کرد که حل پایدار اختلافات با ایران تنها از مســیر مذاکره امکان‌پذیر است. همچنین در نشســت ۲۳ اکتبر استانبول، وزیران خارجه آلمان، فرانســه، بریتانیا و ایتالیا در کنار همتایان خود از ترکیه، مصر، پاکستان و عربستان بر ضرورت فوری گفت‌وگو، دیپلماسی و کاهش تنش تأکید کردند. با این حال، نشانه‌ای از کنار گذاشتن شــروط قبلی اروپا دیده نمی‌شود، حتی در نشســت خبری دولت آلمان در ششم نوامبر، سخنگوی دولت تأکید کرد که «موضع دولت فدرال درباره ایران تغییر نکرده است». او در همان نشست گفت که بحران باید از مسیر گفت‌وگو حل شود، اما در کنار آن سه مطالبه را تکرار کرد؛ پایان دادن به اقدامات بی‌ثبات‌کننده منطقه‌ای از طریق نیروهای نیابتی، بازگشایی دائمی و بدون محدودیت تنگه هرمز و توقف معتبر برنامه هسته‌ای ایران. این موضع نشان می‌دهد که برلین میان ضرورت پایان جنگ و تغییر در مطالبات سیاسی خود تفاوت قائل است. از نگاه دولت آلمان، مذاکره باید به حل بحران در چارچوب خواسته‌های قبلی این کشور منجر شود، نه اینکه الزاماً به بازنگری در سیاست تحریمی یا پذیرش مطالبات طرف ایرانی بینجامد.

■ مذاکره بدون بازگشت به نظم پیشین

در چنین شــرایطی، ایران نیــز نمی‌تواند پیامدهای اقدامات سال‌های گذشته کشورهای اروپایی را نادیده بگیرد. آلمان، فرانسه و بریتانیا از یک‌سو در فعال‌سازی مکانیسم ماشه نقش داشتند و از سوی دیگر، در مقاطعی از فشار نظامی و سیاســی علیه ایران حمایت کردند. بنابراین طبیعی است که تهران نسبت به نقش‌آفرینی دوباره این کشــورها در هر روند دیپلماتیک با تردید نگاه کند. کشورهایی که بخشی از روند فشار بوده‌اند، نمی‌توانند انتظار داشته باشــند صرفاً با تغییر ادبیات خود، سابقه اقداماتشان از دستور کار کنار گذاشته شود. مســئله تنگه هرمز نیز نشــان می‌دهد که بازگشت به شرایط پیش از جنگ، دســت‌کم از نگاه مقام‌های ایرانی، دیگر مبنای قابل قبولی برای حل بحران نیست. اسماعیل بقایی، ســخنگوی وزارت خارجه ایران، در دوم اوت ۲۰۲۶ اعلام کرد که تنگه هرمز به وضعیت پیش از جنگ بازنخواهد گشت و درباره چارچوبی تازه برای تأمین امنیت و تردد دریایی باید توافق شود. این موضع به‌معنای بسته ماندن دائمی تنگه نیست، بلکه نشــان می‌دهد تهران خواهان ترتیباتی تازه در حوزه امنیت و کشتیرانی اســت. موضوعی که نمی‌توان آن را با مطالبه یک‌طرفه برای بازگشت فوری به وضعیت گذشته حل‌وفصل کرد.

■ جمع‌بندی

مرتس در ژوئن ۲۰۲۵ حملات اسرائیل به ایران را «کار کثیف برای همه ما» توصیف کــرد و اکنون در اکتبر و نوامبر ۲۰۲۶ از ضرورت پایــان دیپلماتیک جنگ سخن می‌گوید. این تغییر لحن را نمی‌توان بی‌ارتباط با افزایش هزینه‌های انــرژی، رکورد پایین ذخایر گاز آلمان، فشار بر شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان و گسترش نارضایتی اجتماعی در اروپا دانست. خود صدراعظم آلمان نیز هزینه بیش از ۱۰۰ میلیارد یورویی انرژی برای اروپا را به‌عنوان یکی از دلایل ضرورت پایان سریع جنگ مطرح کرده است. با این حال، نباید این تحول را به معنای چرخش کامل سیاست آلمان تعبیر کرد. دولت مرتس همچنان بر همان شروط قبلی پافشاری می‌کند و حتی در ششــم نوامبر اعلام کرده است که موضعش تغییر نکرده اســت. آنچه تغییر کرده، وزن و فوریت هزینه‌های اقتصادی جنگ در محاســبات برلین اســت. به بیان دیگر، وقتی پیامدهای جنگ از مرزهای ایران عبور کرد و به بازار انرژی و زندگی روزمره اروپایی‌ها رسید، ضرورت مذاکره نیز برای دولت‌هایی که پیش‌تر بر فشار تأکید داشتند، جدی‌تر شد.

اما مذاکره‌ای که تنها با هدف بازگرداندن شرایط پیش از جنگ و تحمیل همان مطالبات قبلی دنبال شود، لزوماً به توافقی پایدار منجر نخواهد شد. کشورهایی که در شکل‌گیری وضع موجود نقش داشته‌اند، باید بپذیرند که پایان جنگ فقط به معنای متوقف کردن درگیری نیست؛ ترتیبات امنیتی و سیاســی پس از جنگ نیز نمی‌تواند بدون در نظر گرفتن واقعیت‌های جدید منطقه تعیین شود. مذاکره‌ای که از سر نیاز به کاهش هزینه‌ها آغاز شود، با مذاکره‌ای که بر پذیرش واقعیت‌های جدید و اراده برای توافق استوار باشد، یکسان نیست.

نکته

هادی اسماعیلی

هرمز و هسته‌ای، تکمیل‌کننده معادله بازدارندگی موشکی

اختلال در جریان کشتیرانی تنگه هرمز هرچند تاکنون گران بوده است، اما بدترین سناریو برای امریکا آن اســت که جمهوری اسلامی ایران «توان موشکی و پهپادی»، «توان هسته‌ای» و «تنگه هرمز» را توأمان تحت حاکمیت خود داشته باشد. مؤسسه «بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها (FDD)» که اندیشکده‌ای مســتقر در پایتخت ایالات متحده است، چهارشنبه ۲۸ اکتبر ۲۰۲۶ (ششم آبان ۱۴۰۵) در بخشی از مقاله‌ای که در واشینگتن تایمز نیز منتشر شد، با اشاره به گفته باراک اوباما که «ایران اکنون حق وتو بر تنگه هرمز دارد»، اظهار کرد که تهران قطعاً می‌تواند کشتیرانی در آنجا را مختل کند، اما این بدترین حالت نیست. از نظر این اندیشــکده، جمهوری اسلامی «مسلح به سلاح هسته‌ای» با «سپر راهبردی موشــک و پهپاد»، می‌تواند آن آبراه را برای همیشه به «دریاچه‌ای خصوصی» تبدیل کند. در ادامه نیز هشــدار داد که در این صورت، کشورهای عربی خلیج فارس روابط خود را با امریکا قطع خواهند کرد و در برابر ایران، سر تعظیم فرود خواهند آورد.

این گفته، نشان‌دهنده این نکته مهم و اساسی است که ابزار تنگه هرمز، اهمیت برنامه هسته‌ای ایران را به عنوان بخشی از معماری بازدارندگی و امنیت ملی، کمرنگ نمی‌کنــد. در واقع این دو ابزار، مکمل یکدیگرند، نه جایگزین؛ یعنی در کنار هم کارکرد یکدیگر را تکمیل و اثربخش‌تر می‌کنند.

برخی در داخل کشور تصور می‌کنند ایران با وجود تسلط و اعمال مدیریت بر تنگه هرمز، اگر محدودیت‌هایی را بر برنامه هســته‌ای خود اعمال کند، تهدیدها و تحریم‌ها پایان خواهند یافت. بنابراین پیشــنهاد می‌دهند که برای نشــان دادن حســن‌نیت و کاهش حساسیت دشمن، باید اورانیوم غنی‌شــده ۶۰ درصدی خود را به کشوری ثالث تحویل داد. این در حالی اســت که به اذعان یکی از اندیشــکده‌های مطرح امریکایی، ایران هســته‌ای مسلط بر تنگه هرمز، برای همیشه آقای منطقه خواهد بود. بنابراین نباید با تصور امکان اســتفاده از یکی از آن دو، از اهمیت دیگری غفلت کرد و به آن به چشم موضوع معامله نگریســت، بلکه باید برای رسیدن به بازدارندگی پایدار و دفع دائمی خطر تجاوز به خاک کشور و تبدیل شدن به کانون امنیت منطقه، مقتدرانه و بدون عقب‌نشینی، برای حفظ این دو سرمایه ملی کوشید.

آگهی رای قابل پژوهش

به استناد ماده (۲۳) آئین نامه اجرایی قانون رسیدگی به تخلفات اداری، بدینوسیله به خانم مژگان حبیبی فرزند بختیار ابلاغ می گردد، که پرونده اتهامی ایشان دائر بر غیبــت غیر موجه منجــر به صــدور رای قابل پژوهش شــماره ۱۰۱/هــ/الف ب مــورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۹ صادره از هیات اول بدوی رسیدگی به تخلفات اداری سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مبنی بر «اخراج از دستگاه متبوع» گردیده است.

این آگهی در یک نوبت منتشر می شود و محکوم علیه یا نماینده قانونی وی می تواند حداکثر ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ انتشار این آگهی درخواست تجدیدنظر خواهی خود را به اداره کل منابع انسانی سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به نشانی تهران، میدان امام خمینی، خیابان شهید فیاض بخش ساختمان شماره ۳ طبقه هفتم تسلیم نماید. بدیهی است پس از انقضای مهلت مذکور، به استناد تبصره ۱ ماده ۴ قانون رسیدگی به تخلفات اداری این رای از تاریخ انقضای مهلت یادشده لازم الاجرا خواهد بود.

اداره کل منابع انسانی

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

م.الف: ۲۶۷۷ | شناسه آگهی: ۲۳۲۲۰۲۷

فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله‌ای (یکپارچه)

نوبت دوم

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب.
ب - محل اجرای خدمات و مدت انجام کار:
محل اجرای خدمات در اهواز و مدت انجام آن ۱۸ماه می باشد و مدت نگهداری ۱۲ ماه می باشد.
ج - برآورد کارفرما:
برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -/۴۶۴،۱۱۵،۲۱۶،۴۹۰ریال و ۴۴۷،۴۰۳ یورو و تعدیل پذیر می باشد.
د- شرایط مناقصه گران متقاضی:
داشتن ظرفیت آزاد(تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه.
گواهینامه معتبر "صلاحیت طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته نفت و گاز یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته اتوماسیون صنعتی یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته صنعت یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته نیرو و یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته تاسیسات و تجهیزات- در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر،الویت با شرکت های بومی استانی می باشد. ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ -/۵۳۹،۳۷۶،۲۹۷،۵۳ ریال یا ۲۵،۵۰۳/۱۳ یورو که بایستی به یکی از دو صورت زیر ارائه گردد:
الف: ارائــه رسیــدوجــه صــادره از ســوی حسابداری کارفرما مبنی بــر واریــز مبلــغ فــوق الــذکر به شماره حساب IR940100004001111160402067 نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اهوازکد ۰ حساب - بنام شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب.
ب: ارائه ضمانتنامه بانکی به میزان مبلغ فوق الذکر طبق فرم نمونه که ابتدا برای مدت (۹۰روز) معتبر بوده وپس از آن نیز با اعلام کارفرما برای مدت (۹۰ روز) دیگر قابل تمدید باشد.
مناقصه گر جهت تحویل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم اســت، به صورت حضوری به دفتر کمیســیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان کمیسیون مناقصات در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.
توجه: ضمانت نامه فرآیند ارجــاع کار و انجام تعهدات صادره توســط بانک های پاســارگاد قابل پذیرش نمی باشد.
هـ - محل و مهلت دریافت اسناد:
از کلیه متقاضــیان واجد شــرایط دعــوت بعمل میآید ظرف مهلت مقــرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق ســامانه ستاد و به نشــانی www.setadIran.ir مراجعه نمایند، تا ارزیابی های لازم وفق آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات(ارزیابی کیفی فشرده) بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران به عمل آید.
* مهلت اعلام آمادگی: به صورت الکترونیکی (غیر حضوری و) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۴ لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۳۰
* بدیهی است کارفرما این حق را برای خود محفوظ می‌داند، به مدارکی که شرایط مندرج در متن آگهی و استعلام ارزیابی کیفی را لحاظ ننموده اند ترتیب اثر ندهد.
**** محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها:
آخرین مهلت زمانی ارائه پاسخ استعلام ارزیابی کیفی به همراه پاکت کل(حاوی پاکت های (الف)، (ب) و (ج)) ســاعت ۱۲:۳۰ روز یکشــنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۲ و از طریق سامانه ستاد خواهد بود. پیشنهاد متقاضیان (صرفاً پاکت ارزیابی کیفی) در ساعت ۸:۰۰ روز دوشنبه ۱۴۰۵/۰۹/۲۳گشایش یافته و پس از ارزیابی کیفی، پاکت پیشنهادات فنی متقاضیانی که حداقل امتیاز قابل قبول کیفی (۶۰امتیاز) را کســب نمایند در ســاعت ۸:۰۰ روز چهارشــنبه مورخ ۱۴۰۵/۱۰/۰۲گشــایش خواهد شد. پیشــنهادات مالی مناقصه‌گرانی که حداقل امتیاز قابل قبول فنی(۶۰امتیاز) را کسب نمایند درساعت ۸:۰۰ روز دوشــنبه ۱۴۰۵/۱۰/۱۴قرائت خواهد شــد. ضمنا ضریب تاثیر امتیاز فنی معادل ۰.۴ می باشد. حضور نماینده مناقصه گران با معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر در جلسه گشایش پاکات بلامانع است. همچنین مناقصه گران می بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۱۲:۳۰روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۲اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شــرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز - کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان سابق طرحهای راه و ساختمان تسلیم نمایند.
* همزمان ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می باشد.
تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکتها، آگهی تاسیس، آخرین تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می باشد.
امور حقوقی و قراردادها - شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
WWW.NISOC.IRhttp://iets.mporg.ir

شناسه آگهی: ۲۳۲۲۲۸۲